LIBRIS | We know books

JAMES MATTHEW BARRIE

PETER PAN

TEXT REPOVESTIT DE ELISA MAZZOLI
ILUSTRAȚII DE GIOELE SALINETTI

TRADUCERE DIN ENGLEZĂ DE ADRIAN CIUBOTARU

LIBRIS | We know books

CUPRINS

CAPITOLUL I – COMOARA DĂDACEI 7

CAPITOLUL II – SĂ FUGIM! 14

CAPITOLUL III – UNDE SUNT BĂIEȚII PIERDUȚI? 25

CAPITOLUL IV – MĂMICA PERFECTĂ 33

CAPITOLUL V – CLIPE DE LINIȘTE 41

CAPITOLUL VI – MORMOLOC SAU CĂPITAN? 49

CAPITOLUL VII – NOAPTEA CEA MARE 59

CAPITOLUL VIII – OTRAVĂ INSTANT 68

CAPITOLUL IX – DUELUL FINAL 77

CAPITOLUL X – DIN NOU ACASĂ 86

LIBRIS We know books

LIBRIS | We know books

CAPITOLUL I

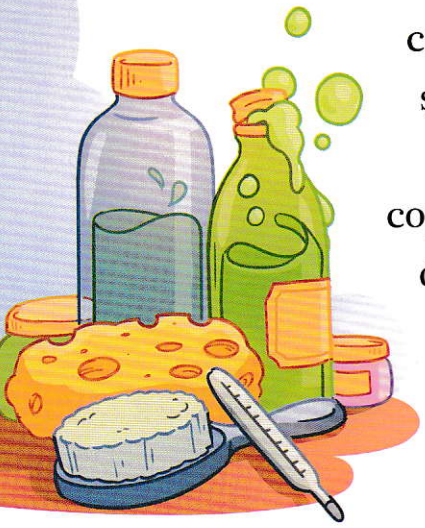
COMOARA DĂDACEI

Familia Darling și-a ales o dădacă mai neobișnuită. O cățelușă fără stăpân pe nume Nana din rasa Newfoundland. O găsiseră în parcul Kensington, unde aceasta nu făcea nimic altceva decât să stea toată ziulica cu ochii pe bebeluși, scuturând dezaprobator din cap de fiecare dată când dădacele își neglijau datoria.

„Va fi o dădăcuță perfectă pentru John, Michael și Wendy!" și-au zis Darlingii, instalând cușca Nanei chiar în dormitorul copiilor.

Nana era fericită de noua ei viață în gospodăria soților Darling, având grijă mereu de copii și supraveghindu-i

LIBRIS We know books

chiar și în timpul nopții, căci se întâmpla ades ca unul dintre aceștia să se trezească brusc și să aibă nevoie de mângâierea ei.

Cățelușa era expertă la toate: îi ajuta pe copii la baie, le alegea hăinuțele, putea face diferența dintre o tuse nevinovată și una care cerea sirop și eșarfe groase la gât.

Dar cea mai importantă datorie a ei era să-i ducă pe copii la școală, chiar și pe vreme urâtă.

Când se pomenea printre alte dădace, acestea o priveau cu dispreț, dar nici Nana nu prea băga în seamă bârfele și sporovăiala lor neroadă.

Doar domnul Darling nu se simțea confortabil în prezența Nanei, temându-se nu numai de mintea ei de câine, ci mai cu seamă de ce ar putea gândi alții despre o familie care și-a luat o cățea pe post de dădacă.

În fiecare seară, doamna Darling se ducea în camera copiilor și le asculta poveștile, părerile și impresiile de peste zi. Apoi micii erau lăsați să adoarmă liniștiți și să viseze frumos. Iar visele și gândurile copiilor erau peste măsură

LIBRIS | We know books

de curioase, căci Wendy, Michael și John deseori vorbeau despre un băiețel numit Peter Pan. Acesta, după cum afirmau ei, avea mereu aceeași vârstă și trăia pe un tărâm miraculos care se chema... Țara de Nicăieri.

Doamna Darling i-a povestit soțului său despre aceasta, dar Domnul Darling a răspuns cu un surâs: „E o poveste absurdă pe care le-o fi băgat-o Nana în cap. O scorneală taman pe potriva unui câine!" Cu toate acestea, doamna Darling își amintea vag de un Peter Pan din copilăria ei, care îndruga mereu verzi și uscate, spunându-i că ar locui pe tărâmul zânelor...

Într-o seară, după ce și-a îmbăiat copiii și i-a dus pe toți în culcușurile lor, doamna Darling a observat niște frunze uscate lângă patul lui Wendy, pe pervazul ferestrei. Mama celor trei puști a examinat atent frunzele și și-a dat brusc

